

Sygnatura akt III RC 45/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy w Kole Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Pietruszka

Protokolant: st. sekr. sąd. Alicja Kleczkowska

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2021 roku w Kole

sprawy z powództwa małoletniego M. G. (1) zastępowanego przez matkę A. W. (1)

przeciwko M. G. (2)

o alimenty

I. Zasądza od pozwanego M. G. (2) alimenty na rzecz małoletniego syna M. G. (1) w kwocie po 550,00 zł (pięćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego A. W. (1), do dnia 15 – go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia, poczynając od dnia 26 lutego 2021 roku.

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie.

III. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kole kwotę 345,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

IV. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

S ę d z i a :

Agnieszka Pietruszka

Sygn. akt III RC 45/21

UZASADNIENIE

Działająca w imieniu małoletniego M. G. (1) – jego matka A. W. (1) – wniosła o zasądzenie od pozwanego M. G. (2) alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie. W uzasadnieniu podniosła, iż małoletni M. jest synem pozwanego. Na koszty bieżącego utrzymania syna składają się: opłaty mieszkaniowe – 300 zł (w przeliczeniu na jednego domownika); opłata za żłobek – 208–234 zł; składki roczne – 10,83 zł; wyprawka – 18 zł; mleko – 114 zł; pampersy – 126 zł; preparat na zatwardzenia – 135 zł; preparat na wzmocnienie odporności – 72 zł; herbata owocowa – 10 zł; syrop z witaminą D, C i olejem z wątroby rekina – 18 zł; płyn do kąpania – 20 zł; maści i kremy – 20 zł; paliwo na dojazdy oraz koszt utrzymania samochodu – 100 zł; ubrania – 117,50 zł; wyjazd wakacyjny i atrakcje – 63,33 zł; wyżywienie – 200 zł. Małoletni urodził się w 34 tygodniu ciąży, a przez to jest chorowity i potrzebuje kontroli lekarzy, przyjmowania leków oraz rozszerzonej diagnostyki. A. W. (1) aktualnie jest zarejestrowana w urzędzie pracy i korzysta z pomocy rodziny. Na jej utrzymaniu pozostaje dwoje małoletnich dzieci, w tym powód. Pozwany pracuje w (...) K. jako kierowca autobusu.

Pozwany – M. G. (2) wniosł o oddalenie powództwa ponad kwotę 450 zł podnosząc, iż oprócz przekazywania kwoty 450 zł, kupuje dla dziecka rzeczy, a nadto przekazał matce małoletniego kwotę z rozliczenia podatku wynikającą z ulgi

na dziecko. Jego średnie wynagrodzenie wynosi 2.200 zł miesięcznie, przy czym stałe koszty utrzymania to : wynajem mieszkania (tysiąc złotych) oraz opłaty za telefon, zakup żywności, leków, ubrań, utrzymanie samochodu. Pozwany wskazał, iż choruje na przepuklinę kręgosłupa i przewodu pokarmowego oraz ma problemy urologiczne. Na zakup leków przeznacza minimum 100 zł miesięcznie. M. G. (2) zaznaczył, że nie jest w stanie przy jego poziomie dochodu łożyć na syna wyższej kwoty aniżeli 450 zł miesięcznie.

Sąd ustalił co następuje :

Małoletni M. G. (1) ur. (...) jest dzieckiem A. W. (1) i M. G. (2) pochodzącym z ich nieformalnego związku. Rodzice małoletniego rozstali się w styczniu br., kiedy to pozwany wyprowadził się od matki małoletniego.

M. urodził się w 34 tygodniu ciąży. Bezpośrednio po urodzeniu zdiagnozowano u niego obniżone napięcie mięśniowe i niedorozwój mięśnia dźwigacza prawego kącika ust. W kwietniu 2019r. małoletni został skierowany na rehabilitację w trakcie której miał zajęcia z logopedą oraz ćwiczenia mimiczne i masaż mięśni twarzy. M. został też objęty opieką lekarza neurologa oraz wymagał leczenia w poradni kardiologicznej. W trakcie konsultacji psychologicznej stwierdzono u niego znaczne nieprawidłowości w sferze emocjonalnej i społecznej. W związku z tym, psycholog uznał za konieczne przeprowadzenie poszerzonej diagnozy specjalistycznej w celu objęcia go odpowiednimi formami pomocy.

W okresie od 22.04. do 4.05.2020 r. małoletni przebywał w szpitalu w K. z powodu niedokrwistości oraz obrzęków obwodowych. Następnie od 4.05. do 15.05.2020 r. przebywał w Klinice (...), Alergologii i Pediatrii Instytutu Centrum (...) w Ł., gdzie rozpoznano u niego bakteryjne zakażenie jelit. W czerwcu ub.r. małoletni przebywał ponownie w tej klinice w celu poszerzenia diagnostyki gastroenterologicznej. Rozpoznano zaparcie stolca i włączono odpowiednie leczenie.

Powód ma również zdiagnozowanego niewielkiego zeza zbieżnego oka prawego i według okulisty wskazana jest terapia wczesnego wspomagania.

W trakcie wizyty w przychodni (...) w Ł. w maju br. neurolog zalecił wykonanie u małoletniego badania EEG w trakcie snu. Do badania matka M. dopłaciła 115 zł. Na jego podstawie stwierdzono zmiany zlokalizowane w okolicach czołowo-skroniowo-ciemieniowych z czynnością napadową, uogólniającą się, tj. padaczkę. U małoletniego jest podejrzewany także autyzm i zespół (...), w związku z czym chłopiec ma umówioną wizytę kwalifikującą w Centrum Diagnozy i (...) Autyzmu N. w Ł.. Małoletni ma opóźnioną mowę i z tego powodu jest umówiony na wizytę do psychologa. Rozwój fizyczny powoda przebiega prawidłowo.

Na wizyty lekarskie A. W. (1) dojeżdża własnym samochodem, przy czym za wizytę w Ł. płaci 70-80 zł.

M. uczęszcza do żłobka, za który opłata wynosi średnio 220 zł.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k.7, opinia psychologiczna z dnia 25.02.2020 r. k.8, dokumentacja medyczna k.9-32 oraz k.108-109, k.133-135, wydruki korespondencji sms-owej k.110-111, zeznania matki powoda k.143v-144)

A. W. (1) z zawodu jest księgową, ale nie posiada certyfikatu pozwalającego jej na wykonywanie tego zawodu. Matka powoda ma ustalony umiarkowany stopień niepełnosprawności. Od grudnia 2019 r. jest zarejestrowana w urzędzie pracy jako bezrobotna. Do grudnia 2020 r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych. A. W. (1) miała propozycję pracy w charakterze sprzedawcy i handlowca, poszukiwała też zatrudnienia we własnym zakresie. Aktualnie przebywa na zwolnieniu lekarskim. Od sierpnia 2020 r. leczy się u psychologa, rozpoznano u niej depresję.

A. W. (1) jest rozwódką. Poza M. wychowuje 9 – letnią córkę G., na którą otrzymuje alimenty w kwocie 450 zł. Na dzieci pobiera świadczenia wychowawcze "500+" oraz zasiłki rodzinne. Wraz z dziećmi zajmuje połowę domu, którego właścicielami są jej rodzice. Babka powoda pracuje w przedszkolu, zaś dziadek jest rencistą.

A. W. (1) spłaca kredyt zaciągnięty na zakup domu, a rata wynosi 600 zł miesięcznie. Jej rodzice opłacają rachunki za energię elektryczną, natomiast ona reguluje opłaty za wodę.

(dowód: potwierdzenia transakcji bankowych k.33-41, zaświadczenie z dnia 26.02.2021 r. k.42, zeznania matki powoda k.143v-144)

A. W. (1) otrzymała ulgę na dziecko przysługującą pozwanemu z tytułu zwrotu z rozliczenia podatkowego za 2020 r. w kwocie 1.113 zł.

(dowód: wydruki korespondencji sms – owej k.58-59 oraz k.105-106, potwierdzenie transakcji bankowej k.107, a nadto okoliczność bezsporna)

M. G. (2) jest zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w K. jako kierowca autobusu. W 2020 r. wynagrodzenie pozwanego wyniosło: we wrześniu – 3.303,69 zł brutto (2.425,18 zł netto); w październiku – 3.287,08 zł brutto (2.413,14 zł netto); w listopadzie – 2.608,22 zł brutto (2.055,12 zł netto); w grudniu – 3.077,80 zł brutto (2.317,25 zł netto), w 2021 r.: w styczniu – 3.483,26 zł brutto (2.552,19 zł netto); w lutym – 3.539,42 zł brutto (2.591,29 zł netto); w marcu – 3.933,81 zł brutto (2.869,98 zł netto); w kwietniu – 3.794,54 zł brutto (2.771,61 zł netto).

Pozwany boryka się z problemami urologicznymi. Rozpoznano u niego także przepuklinę kręgosłupa oraz rozworu przełykowego przepony, przełyk B. oraz kamieć nerek. M. G. (2) jest pod opieką lekarza gastroenterologa w W. oraz neurologa w K.. Wizyty kontrolne odbywał w ramach ubezpieczenia dwa razy w roku Obecnie jeździ w razie potrzeby. Co dwa lata wykonuje kontrolnie gastroskopię w ramach ubezpieczenia. Lekarz urolog przyjmuje natomiast w T., a wizyta kosztuje 200 zł. Leki dla pozwanego kosztują 60 zł miesięcznie.

M. G. (2) od lutego 2021 r. wynajmuje mieszkanie w K., za które czynsz wynosi 1.000 zł miesięcznie. Opłaca także abonament za telefon w kwocie 40 zł miesięcznie. Za wyjątkiem samochodu nie posiada żadnego majątku.

M. G. (2) przekazuje synowi prezenty i odzież, zaś na odwiedziny u niego kupuje słodycze i jogurty. W czasie gdy rodzice małoletniego wspólnie zamieszkiwali, M. G. (2) przekazywał A. W. (1) co miesiąc kwoty od 2.000 do 2.500 zł

(dowód: kopie paragonów fiskalnych k.60-61, k.76, 83, dokumentacja medyczna k.62-75v, k.77-82, k.136-142, zaświadczenia o zarobkach i zatrudnieniu k.84-89, umowa najmu k.90-92, wydruk wiadomości tekstowych k.93, potwierdzenia transakcji bankowych k.100-104, wydruki listy płac k.125-132, zeznania pozwanego k.144-144v)

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania matki powoda, albowiem były szczerze, logiczne i rzeczowe, a nadto w znacznym zakresie znalazły potwierdzenie w złożonej dokumentacji medycznej dotyczącej małoletniego syna.

Jako polegające częściowo na prawdzie Sąd ocenił zeznania pozwanego. Zeznania te nie zasługiwały na wiarę w jedynie zakresie, w jakim pozwany podnosił, iż pożyczył od kolegi 3.000 zł z przeznaczeniem na opłacenie kaucji za mieszkanie, gdyż z umowy najmu (k.90-92) wynika, iż kaucja opiewała na kwotę 800 zł.

Wartość dowodowa dokumentów zebranych w sprawie nie budzi żadnych wątpliwości, a ponadto nie była przez strony kwestionowana.

Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 kpc pominął dowód z zeznań świadków J. W. i A. W. (2), albowiem okoliczność, na którą mieliby zostać przesłuchani w/w świadkowie, została udowodniona dokumentacją medyczną złożoną przez matkę powoda.

Sąd zważył co następuje :

Małoletni powód wniósł o zasądzenie od pozwanego M. G. (2) alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie. Pozwany uznał żądanie pozwu do kwoty 450 zł.

Podstawą zgłoszonego w pozwie żądania jest art. 133 kro, zgodnie z którym rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Jednocześnie zgodnie z art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, zdaniem Sądu, przedmiotowe powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie. Jak zaznaczono powyżej wysokość świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej. M. G. (1) ma ukończone 2 lata. Z uwagi na wiek i stopień rozwoju usprawiedliwione potrzeby małoletniego dotyczą zatem głównie wydatków związanych z jego codziennym utrzymaniem, tj. wyżywieniem, zakupem odzieży, obuwia, środków higienicznych, pielęgnacyjnych oraz kosztów związanych z pobytem małoletniego w żłobku. W przypadku małoletniego powoda szczególne znaczenie mają jednak wydatki związane z jego stanem zdrowia. Małoletni pozostaje bowiem pod kontrolą pediatry, psychologa, okulisty i neurologa. Rozpoznano u niego padaczkę, a wcześniej ujawniło się szereg problemów zdrowotnych m.in. natury okulistycznej i dotyczących układu pokarmowego. Poza tym sytuacja zdrowotna małoletniego nie jest całkowicie rozpoznana i w dalszym ciągu trwa diagnostyka. Już jednak na obecnym etapie zasadnym jest stwierdzenie, iż problemy zdrowotne występujące u powoda podnoszą koszty jego utrzymania, przez konieczność odbywania wizyt lekarskich, wykonywanie badań diagnostycznych. Wbrew twierdzeniom pozwanego, przedsięwzięte przez A. W. (1) działania nie są wynikiem jej nadopiekuńczości czy przewrażliwienia, ale podyktowane są wskazaniami lekarskimi i obserwacją syna.

Zauważyć należy, iż określenie wysokości świadczeń alimentacyjnych, uwarunkowanych kosztami utrzymania (wyżywienie, mieszkanie, odzież) i wychowania, w odniesieniu do dzieci (pielęgnacja, opieka, dbałość o fizyczny i intelektualny rozwój) jest domeną ustaleń na podstawie dowodów ale uwzględniającą także zasady doświadczenia życiowego (Orz. SN z 29.11.1949 r. Wa.C 167/49, NP. 1951, nr 2 s.52).

Biorąc pod uwagę te zasady, w ocenie Sądu, miesięczne koszty utrzymania małoletniego M. pozostają na poziomie co najmniej 1.000 zł. Na tym poziomie koszty utrzymania syna określiła A. W. (1) (vide: zeznania matki powoda k.114), chociaż wyszczególnione przez nią wydatki w uzasadnieniu pozwu łącznie wynoszą ponad 1.500 zł miesięcznie. Kwota alimentów o jaką wystąpiła matka małoletniego nie jest zatem wygórowana, ale brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa w całości. Wysokość świadczeń alimentacyjnych jest bowiem uzależniona również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Pozwany zatrudniony jest jako kierowca i pracą tą wykonuje na pełen etat, wobec czego nie ma podstaw aby twierdzić, iż nie wykorzystuje on w pełni swoich możliwości zarobkowych. W takiej sytuacji możliwości zarobkowe pozwanego wyznacza wynagrodzenie pozwanego uzyskiwane z tytułu zatrudnienia. Zarobki te wynoszą natomiast średnio 2.500 zł netto miesięcznie (według danych za okres od września 2020 r. do kwietnia 2021 r.).

Możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji stanowią przesłankę, która wyznacza górny zakres świadczeń alimentacyjnych, choćby nawet wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionych do alimentacji nie zostały pokryte w tych granicach (wyrok SN z dnia 20.01.1972 r. III CRN 470/71, niepublikowany). Sąd nie może zatem obciążać pozwanego obowiązkiem alimentacyjnych, który by powodował u niego stan niedostatku. Mając powyższe na uwadze, zdaniem Sądu, możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu obecniełożyć na małoletniego syna alimenty w kwocie 550 zł miesięcznie. Po ich zapłaceniu, jak również po opłaceniu wydatków związanych z mieszkaniem, pozwany na swoje potrzeby będzie dysponował kwotą około 1.000 zł, którą nie sposób uznać za wygórowaną.

Matka powoda podnosiła, iż w czasie gdy pozwany mieszkał razem z nią, przekazywał jej kwoty rzędu 2.000 zł – 2.500 zł. Nie można jednak tracić z pola widzenia, że wówczas pozwany mieszkał razem z A. W. (1), nic zatem dziwnego że całą wypłatę przeznaczał na potrzeby rodziny. Obecnie po rozstaniu z matką powoda wynajmował mieszkanie, za które płaci czynsz w kwocie 1.000 zł miesięcznie. Postępowanie pozwanego związane z wynajęciem mieszkania, nie sposób

uznać za działanie ukierunkowane na pokrzywdzenie małoletniego, skoro w miejscu zamieszkania matki pozwanego, co wynika z jego zeznań, panują trudne warunki bytowe.

Pozwany podnosił także, iż sam również cierpi na szereg dolegliwości zdrowotnych, co znalazło potwierdzenie w przedłożonej przez niego dokumentacji medycznej. Zauważyć jednak należy, iż pozwany nie wykazał, aby te problemy przekładały się bezpośrednio na wykonywanie przez niego pracy zarobkowej oraz żeby leczenie wiązało się ze znacznymi wydatkami. Wizyty kontrolne, jak wynika z zeznań pozwanego, odbywają się rzadko („w razie potrzeby”) i z reguły w ramach ubezpieczenia.

W tym stanie rzeczy, na podstawie cytowanych przepisów, orzeczono jak w pkt I i II wyroku.

Na marginesie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 135 § 3 kro, świadczenia rodzinne oraz świadczenie wychowawcze „500+” nie wpływają na zakres świadczeń alimentacyjnych. Niemniej jednak, w/w świadczenia stanowią dodatkowy dochód, który matka małoletniego może, a nawet powinna przeznaczyć na wydatki związane z leczeniem syna. Zgodnie bowiem z art. 4 ustawy z dnia 11.02.2016 r. o pomocy państwa w wychowaniu dzieci, celem świadczenia wychowawczego jest częściowe pokrycie wydatków związanych z wychowywaniem dziecka, w tym z opieką nad nim i zaspokojeniem jego potrzeb życiowych.

Sąd w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc nakazał ściągnąć od pozwanego kwotę 345 zł tytułem częściowego zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych. Powództwo zostało uwzględnione w 69%, a opłata od pozwu powinna wynieść 500 zł. W konsekwencji koszty sądowe wynoszą $500 \times 69\% = 345$ zł.

Rygor natychmiastowej wykonalności orzeczono zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

Sędzia

Agnieszka Pietruszka